

Til alle bahá'ier i Norge fra Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge,
24. februar 2023 / 18. Mulk (Herredømme) 179

Kjære venner!

Hvem er jeg?

Noen tanker om vår identitet
i anledning Ayyám-i-Há og fasten

«Kanskje er skol'n bra å ha
Men jeg kan ikke utstå å jobbe hver da'
Jeg har nok med å finne meg sjæl...»

Denne strofen er fra Finn Kalviks berømte vise. Tittelen «Finne meg sjæl» ble til et av Norges mest kjente munnhell og brukes fortsatt.

Det rører ved det dypeste og viktigste ved oss å vite hvem vi er, hvorfor vi er og hvor vi skal. Alle kjenner seg igjen. Alle famler etter gode svar som er til å stole på. I 1969, da Kalvik skrev visa, opplevde en hel verden et ungdomsopprør mot vedtatte sannheter og gjeldende definisjoner på hvem vi er og hvilken rolle vi spiller. I denne «søkingens tid» var det også mange som sluttet seg til bahá'í-troen. Det var slutten av niårsplanen (ridván 1964 - ridván 1973) og flere steder, også i Norge, opplevde bahá'í-samfunn en eventyrlig interesse og innmelding. (Jfr det nyeste Bahá'í Nytt om tilstrømmingen til troen på denne tiden!)

Det Universelle Rettferdighetens Hus hevder at menneskeheten er i en identitetskrise. I et brev til Bahá'u'lláhs tilhengere i Den demokratiske republikken Kongo for kort tid siden, 1. november 2022, slår Rettferdighetens Hus fast at menneskeheten nå er i den «avsluttende perioden av sin turbulente ungdomstid og går gjennom en overgangsperiode». Og: «Stående på terskelen til en etterlengtet modenhetsalder, blir dens behov ikke lenger tjent med ideene og oppførselen fra tidligere stadier.»

Som pådrivere for menneskehetens enhet er det viktig å identifisere og forstå storsamfunnets hindringer for å oppnå enhet, mener Det Universelle Rettferdighetens Hus. Hva er hindringer i Norge og i vårt eget nærmiljø?

I brevet til vennene i Kongo pekes det på to hindringer; «forvrengningen av menneskelig identitet» og «etniske fordommer». Særlig den første hindringen er lett gjenkjennelig i Norge. (Den andre hindringen er knyttet til at Kongo er spesielt multikulturelt med omkring 250 etniske grupper og opp mot 700 forskjellige språk.)

Om identitet sier brevet:

«En identitetskrise er kjernen ved splittelsene i samfunnet i dag. Måten folk tenker på hvem de er og hvordan de ser sin plass i verden, bestemmer hvordan de forholder seg til andre og hva de ser på som deres individuelle og kollektive formål. For bahá'ier er det Guds manifestasjon, Guds stemme til verden, som definerer menneskets natur og hensikt. Bahá'u'lláh beskriver hensikten med menneskelivet som vesentlig åndelig i sin natur. Et individs sanne selv er å finne i sjelens krefter, som har kapasitet til å kjenne Gud og reflektere

hans egenskaper. Sjelen har ikke noe kjønn, ingen etnisitet, ingen rase. Gud ser ingen forskjeller mellom mennesker bortsett fra i forhold til den bevisste innsatsen til hvert enkelt individ for å rense sin sjel og å uttrykke dens fulle krefter. I Guds øyne er alle mennesker som ett og har den felles plikten å kjenne og tilbe Ham og bidra til å fremme sivilisasjonen. Denne sannheten er direkte relatert til en annen – at menneskeheten er én familie. En kjærlig Herre har «frembragt hele menneskeheten fra samme stamfar». Han har «bestemt at alle skal tilhøre den samme husstand». «Ettersom Vi har skapt dere alle av samme stoff,» har Bahá'u'lláh uttalt, «påhviler det dere å være likesom én sjel, å vandre med samme føtter, spise med samme munn og bo i samme land, så at tegnene på enhet og sann løsrivelse kan bli åpenbart fra deres innerste vesen, ved dere handlinger og gjerninger.»

Tiden vi nå går inn i, spesielt de nitten fastedagene, inviterer til en «åndelig selvransakelse» i bønn og meditasjon. Sitatet fra Det Universelle Rettferdighetens Hus reiser mange spørsmål, som for eksempel: Hva sier definisjonen av «identitet» om meg? Hvordan styrker jeg den åndelige identiteten i min bevissthet, holdning og adferd? Ser jeg den åndelige identiteten foran alder, kjønn, farge, etnisitet, kunnskap, språk, funksjonsevne, sosial klasse, yrke? Hvordan samtaler jeg med andre om min tros forståelse av vår tids overgang til modenhetsalder og identiteten som åndsvesener og verdensborgere?

Den berømte persiske poeten Rumi synes å mene at vi kan se på alle med fordomsfrie og åpne øyne dersom vi er bevisst vår åndelige identitet, slik regnet gjør:

«Når du er regn, spør ikke hvilket hus du regner på.

Taket på et gravmæle, en moské eller et skjenkested er det samme.»

Regn brukes for øvrig som analogi i et dikt av Bahá'u'lláh som en poetisk gjenspeiling av opplevelsen hans i det underjordiske fengselet Sýáh-Chál i 1852 da åpenbaringer, som regn, strømmet ned. Diktet Rashh-i-'Amá, «Skyene i rikene foroven», kan du nå lese på norsk - sammen med en ny oversettelse av De syv daler - i den nyutkomne boka «Den guddommelige Elskede kaller» (www.bahaiforlag.no)! Det er en vakker kilde for å hjelpe oss til å lytte til Guds stemme og styrke vår åndelige identitet. Første «vers» lyder:

«Det er fra vår ekstase at skyene i rikene foroven
strømmer ned som regn;
det er fra vår hymne at troens mysterier
strømmer ned som regn.»

Vi ønsker deg en fin Ayyám-i-Há og en givende, åndsrik faste!

Hjertelig hilsen

Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge

Ps: Hele brevet til vennene i Den demokratiske republikken Kongo kan leses her:

https://www.bahai.org/library/authoritative-texts/the-universal-house-of-justice/messages/20221101_001/20221101_001.xhtml?761b3a09